

Kdo vládne v Evropě?

František Nonnemann obviňuje levice z totalitních choutek

Kdo vládne v Evropě? Kdo viditelně a mnohdy militantně ovládá společnost, politiku, vytváří ty „správné“ názory, říká nám, co je dobré a co špatné, vysvětluje historii a buduje šťastnou a lepší budoucnost? Odpověď je jednoduchá: mezinárodní (jaká také jiná) levice.

A je už vcelku jedno, je-li to levice tzv. západní, mající kořeny také v protisystémových revoltech šedesátých let, nebo levice „východní“, která vychází spíše ze zkušeností státního dirigismu druhé poloviny 20. století. Levičáci z odlišného prostředí mají stejné myšlení, stejnou ideologii, stejnou vizi světa, a proto se bývalí „studentští rebelové“ z osmašedesátého snadno scházejí s bývalými bolševickými aparátčiky na jedné ideové platformě.

Tato spojená levice kontroluje většinu evropských vlád, kontroluje i rádo by evropskou vládu čili instituce Evropské unie, velkou měrou ovlivňuje společenský a názorový život, uvažování a fungování akademického a uměleckého prostředí, říká nám, jaká byla historie, jaká je současnost (obojí dosti špatné) a jaká světlá nás pod jejich vedením čeká budoucnost. Nevyšlo jim to se Sovětským svazem, tak přichází Evropský svaz. Hlavně že jim ještě někdo věří.

Levicový podtext v každodenní politice je velmi jasně čitelný, ať už jde o drobnější kauzy nebo obecné názorové střety. Namátkou jmenujme třeba:

1) vytváření nových a nových předpisů a zákonů na regulaci už takřka všeho s cílem znepráhlednění a diverzifikace právního řádu – správné zakřivení banánu, jediná možná rychlost eskalátorů, zákaz dřevěných špalků u řezníků, nové a nové daně a jejich přepočty a výpočty atd.

2) ryze účelovou personální politiku – vyhazování nepohodlných osob bez ohledu na odbornost a určité etické a morální hodnoty (Buttiglione je typickým příkladem), přijímání a povyšování svých koňů bez ohledu na odbornost a určité etické a morální hodnoty

3) diferencovaný pohled na různé politické systémy a jejich představitelů, pochopitelně plně vycházející z levicových pozic – neustálé pronásledování polomrtvého generála Pinocheta, který zachránil Chile před komunistickým převratem a udělal z něj hospodářsky nejvyspělejší zemi jižní Ameriky na straně jedné. Na straně druhé sankce zemí Evropské unie vůči komunistické Kubě se nyní na popud španělské socialistické vlády ruší. Volební úspěch NPD a DVU v saských zemských volbách vyvolal celoevropský šok, dlouhodobé úspěchy komunistických stran, a třeba také v saských zemských volbách, nechávají většinu oficiálních (levicových) struktur v klidu

4) obratné manipulování s pojmy jako je demokracie, právo a (nejlépe lidská a přirozená) svoboda atd., jak se komu kdy hodí – když legální politická strana uspěje ve volbách, jedná se o ohrožení demokracie, viz. např. francouzská Národní fronta, rakouští Svobodní, Vlamský blok (ten se dokonce v rámci ochrany demokracie zakázal), když guvernér amerického státu neshledá důvod pro udělení milosti dvojnásobnému vrahovi, jde vlastně o vraždu a porušení lidských práv. Na druhou stranu základní právo na život je smyšlenkou stupidních fanatiků (viz. masivní propagace umělých potrátů a pomlouvání obhájců života), kdo svobodně studuje historii a dojde k jiným závěrům, než je kýmsi v několika oblastech stanoveno, může být, a také často bývá, souzen, pokutován, vyhoštěn, profesně likvidován atd.

5) důsledné překrucování historie apriorním potíráním nepohodlných oproti určité shovívavosti k jiným – projednávání celoevropský zákaz nacistických symbolů, pod což se dá při troše „dobré vůle“ podřadit leccos, aktuálně oproti berlínské výstavě, která typicky shovívavě pojednává o teroristech z německé Frakce Rudé armády – RAF.

Opravdu nechci přehánět, ale levičáci působí jako celoevropská (minimálně) klika, která se na stejné impulsy rozkřičí, na stejné

podněty roztleská a stejně nekompromisně propaguje své pravdy a potírá odlišné názory a jejich nositele.

A kam že nás to levičáci směřují? Jak jsem již výše uvedl, je tím vysněným cílem světlá budoucnost, která pochopitelně bude lepší než temná minulost a nestabilní a nevyjasněná současnost. Šťastná budoucnost, kdy všichni budeme žít ve stejných domech, stejných bytech se stejným nábytkem, budeme stejně myslet, číst stejné knihy a dívat se na stejné filmy, budeme se stejně se oblékat a stejně jíst a všichni budeme stejně spokojeni. Zkrátka budeme si rovni. Že si budeme rovni v nesvobodě a v chudobě, to už se dodává málokdy.

Nejsem si jist, čím je tento přístup ke světu zapříčiněn, zdali se jedná o hloupost, zlý úmysl či určitý pocit zneuznání spojený s mesi-anistickým komplexem. Osobně bych sázel na poslední jmenovanou variantu. Rozhodně si apriorně nemyslím, že to všichni (politici) představitelé levice s námi myslí v principu špatně. Asi nám většina z nich skutečně chce třeba i proti naší vůli pomoci k lepšímu životu.

Utopické vize budoucího uspořádání světa jsou jistě plné světla, štěstí a pohody, alespoň v jejich představách. Jak se však říká, nebezpečné je, když někdo sní s otevřenými očima. Pak se také stává, že i lidé upřímně přesvědčení o správnosti a všeobecné prospěšnosti svého konání mohou v dobré víře lhát, pomlouvat, zakazovat, vylučovat, odsuzovat, ničit a likvidovat, jak jsme toho konec konců dnes a denně svědky.

Avšak ani přesvědčení o vlastní oprávněnosti, ani pocit odpovědnosti za celé lidstvo, zkrátka ani potencionální dobrá vůle levičácké sociální inženýry neomlouvá. Jejich konání, jež podřívá takřka vše, na čem naše civilizace stojí, ani omluvit nelze. Je zkrátka špatné, nepřirozené a zvrhlé, ničí národy i rodiny, potlačuje přirozený řád, vysmívá se lidské svobodě a tradičním hodnotám, demotivuje schopné a omlouvá neschopné. Zkrátka rozbíjejí tradiční struktury a na jejich troskách se snaží budovat něco nového.

Jejich představy jsou zrůdné a nepřirozené, proto nesmějí uspět a proto ani neuspějí. Sice se jim zatím daří své odpůrce díky širokému mezinárodnímu zastoupení v politických a společenských institucích držet v jistých mantinelech a oslabovat jejich hlas, odpor vůči jejich praktikám však narůstá a narůstá bude i nadále. Nikdy se jim nepodaří spoutat celý svět a všechny svobodné lidi, tím pádem nikdy nebudou plně úspěšní. Jejich dnešní projekty se jim hrouť pod rukama, jejich politika se stává až absurdní a směšnou, jejich časové plány se neplní.

Možná se dnes ještě zdají silní, snad až neotřesitelně pevně rozsazení po celé Evropě, ale realita se levicí bortí pod rukama. A nic na tom nezmění hysterické výkřiky, ani horkou jehlou šité projekty nebo smlouvy, který mají jejich pád zastavit. Levicové období v evropské historii se chýlí ke konci. Zůstává však otázkou, co přijde po něm. ☐

František Nonnemann studuje práva

ALTERMEDIA ČR
Česká sekce mezinárodního informačního serveru

NEJ **svobodnější**
aktuálnější
kontroverznější

stránka na českém internetu.

Http://cz.altermedia.info